حدیث سبیعه اسلمیه در مورد عده

از سبیعه اسلمیه رضی الله عنها روایت است که وی همسر سعد بن خوله از قبیله ی بنی عامر بن لؤی و از کسانی بود که در جنگ بدر شرکت داشت؛ و درحالی که سبیعه حامله بود، شوهرش در حَجَّة الْوَدَاع فوت کرد؛ چیزی بعد از مرگ شوهرش نگذشت که وضع حمل نمود؛ هنگامی که خون بعد از زایمانش قطع شد، خود را برای خواستگاری آراسته کرد؛ و ابو السنابل بن بعکک - یکی از مردان بنی عبد الدار - نزد سبیعه رفت و به او گفت: چه شده که تو را آراسته می بینم؟ گویا قصد ازدواج داری؟ به خدا قسم تا وقتی که چهار ماه و ده روز از مرگ شوهرت نگذرد، نمی توانی ازدواج کنی. سبیعه می گوید: وقتی او به من چنین گفت، هنگام غروب لباس هایم را پوشیدم و نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم رفتم و از ایشان در این مورد سوال کردم؛ ایشان به من پاسخ داد که با زایمانت عده ات به پایان رسیده است؛ و در صورتی که دوست داشته باشم، مرا به ازدواج امر نمود. ابن شهاب می گوید: به نظر من هیچ اشکالی ندارد زنی بعد از زایمانش ازدواج کند؛ حتی اگر هنوز خون بعد از زایمانش قطع نشده باشد؛ اما به این شرط که تا وقتی خونش قطع نشده، شوهرش با او نزدیکی نکند.

[صحیح است] [متفق علیه]

سعد بن خوله که شوهر سبیعه اسلمیه بوده و سبیعه از وی باردار است، فوت می کند؛ و چیزی از وفات او نمی گذرد که سبیعه وضع حمل نموده و فرزندش را به دنیا می آورد؛ وقتی از نفاس و خونریزی بعد از زایمان پاک می شود، خود را آراسته می کند؛ و می داند که با وضع حمل، از عده اش خارج شده و ازدواج کردن برای او حلال می باشد. در این وضعیت است که ابوسنابل نزد وی رفته و متوجه می شود که او خود را برای خواستگاران آماده کرده است؛ و چون بر این باور است که عده اش تمام نشده، این رفتار سبیعه را منکر می شود؛ و سوگند یاد می کند که تا چهار ماه و ده روز عده نگذراند، ازدواج کردن برای وی حلال نیست؛ و استدلال وی این آیه می باشد: «وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجاً يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْراً» [بقره: 234] «و افرادی از شما که می میرند و همسرانی باقی می گذارند، [آن زنان برای ازدواج مجدد] باید چهار ماه و ده روز انتظار بکشند [و عده نگه دارند]». و چون از صحت علم و دانشی که در این زمینه دارد، مطمئن نیست، آن را با قسم همراه نموده و تاکید می کند. بنابراین سبیعه نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم می رود و در این مورد از ایشان سوال می کند و رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی پاسخ می دهد که از وقتی وضع حمل نموده، ازدواج کردن برای وی حلال گشته است؛ و اگر دوست دارد می تواند ازدواج کند. چنانکه الله متعال می فرماید: «وَأُوْلَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ» [طلاق: 4] «و عدّه ی زنان باردار این است که وضع حمل کنند». بنابراین عده ی زنی که شوهرش فوت شده و باردار است، با وضع حمل وی پایان می یابد و اگر باردار نباشد، عده ی وی چهار ماه و ده روز است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6046